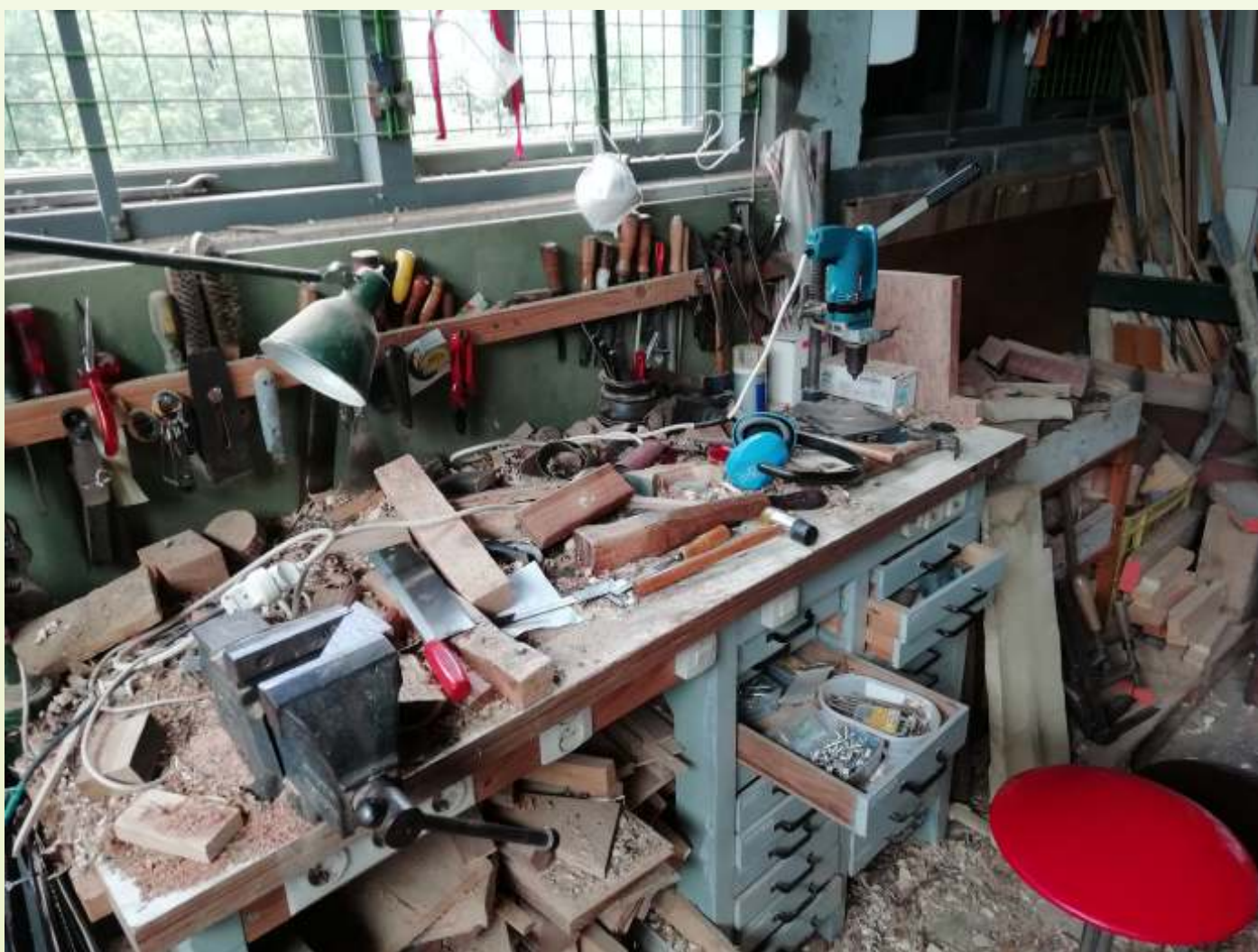

Kunstkring Krant

KUNSTKRING BRUMMEN

2024 april nr 74

Werk aan de winkel voor de Kunstkring.

Van de voorzitter

Woordje van een kersverse voorzitter voor de kunstkringleden.

Ga er even lekker voor zitten om dit te lezen. Er is mij verzekerd dat deze krant jullie zal bereiken na de algemene ledenvergadering. Als alles zo loopt zoals het mag lopen heb ik daar het stokje van niemand over genomen en mijn beeldende praatje gehouden.

Deze beeldende, visualiserende speech wil ik graag als rode draad gebruiken in de tijd die mij gegeven is als voorzitter. Misschien een keer ergens plaatsen om na te lezen.

Echt schrikken bij het woord voorzitter en dat gekoppeld te zien aan mijzelf. Ik heb zoiets nooit geambieerd en als ik eerlijk ben op dit moment van schrijven nog niet. En toch zeg ik na relatief kort nadenken ja.

Want onze prachtige kunstkring met zoveel explosie aan creativiteit mag niet verloren gaan.

De nieuwe opzet die nu al zo voortvarend loopt is een super plan! Een plan van breed gedragen, verbinding, ontmoeten en doorgaan met wat goed was en ontplooiën van vernieuwingen. Samen ervoor gaan en het kansen geven. Analyseren na een poos en bijschaven. Betrokken zijn en betrokken blijven ieder met zijn kunnen en eigen ruimte daarvoor. In ieder geval lezen en blijven lezen wat alle werkgroepjes te melden hebben. Dan worden we en blijven we een unieke kunstkring Brummen en omgeving waar eenieder graag lid van wil worden en blijven.

Lachend bereikte mij de tekst: Liesbeth als je het goed doet dan is het van alle functies de minst intensieve taak. Dus ben ik tevens opgestaan voor een neventaak. Werk in uitvoering. Beter bekend als de workshops die 1 keer per maand op de tweede maandag in de maand gegeven worden. Een opvulling (lees verlengde) van mijn werk waarvan ik dit voorjaar afscheid ga nemen. Elk weekend een passende creatieve activiteit bedenken voor mijn logeergroep (kinderen met autisme en navenante beperkingen) Werkzaamheden die daarbij horen zijn: Handenarbeid kast onderhouden en aanvullen, tafels beschermen, klaarzetten enz. Zoek de verschillen of gelijkenissen. Dus tijd in overvloed. Niet heus natuurlijk. Maar ieder mens heeft per dag even veel tijd en mag zelf bepalen waar de tijd wordt ingestoken.

Waar heb ik mijn leven mijn tijd ingestoken. In ieder geval in creatief en muzikaal bezig zijn en soms viel het wel kunstig uit. Als ik al die verschillende ontwerpen en vaardigheden kunst ga noemen naast de gangbare creatieve inzet dat was het vooral functionele kunst. Begonnen met heel veel naaldkunst, wandkleden, eigen gordijntwerp, vloerkleden, weven, kantklossen enz. enz. Functioneel omdat ik mijn huis en lijf ermee aankleedde. Oprecht verrassend als ik foto's terugkijk. Vooral mijn eerste schilderijontwerpen. :-). Eerlijkheidshalve kwamen de meeste ideeën beroepshalve naar voren. Werken met kinderen en later helemaal losgaan op het elke maand weer aankleden van de etalage werd een uit de hand gelopen creativiteit.

Er volgde een periode gebukt door het leven gaan. Lees dit letterlijk. :-). We raapten als gezin van alles op wat de natuur ons aanbood. Elke steen, schelp en stokje was mooi. Ons huis werd een etalage. Tot het sparen van steen en hout wel erg serieuze proporties aan nam. Af en toe een poging iets te maken maar de tijd er niet voor vrij kunnen maken.

Tot het sabbatical jaar. Een jaar houtwerken maken van al het gespaarde hout. Ondoordacht en onbezonnen. Uitgegroeid tot werkstukken die ik sinds mijn lidmaatschap van de kunstkring (heel veel jaar geleden) af en toe durf te laten zien. Meer dan genoeg over het voorstellen van mijzelf. In het vervolg zullen mijn woordjes vooral een stimulerend karakter hebben met als rode draad het huis met zijn ramen en deuren die zich verder ontplooit op de fundering die in de voorgaande jaren gebouwd is.

Een vriendelijk, maar stimuleerde groet tot verbinding voor en door elkaar,

Liesbeth uw voorzitter. :-)

Bestuurswissel

Een ongeveer weergave van het woordje bestuurswissel en dankwoor. Ik heb mijzelf als taak opgelegd om een woordje te houden die bij mensen horen die beeldend kunnen denken. Jullie dus. En een woordje te houden die ik als rode draad door mijn voorzitterschap met een beetje humor en misschien ook die van jullie mag houden. Hopelijk blijft het zo plakken in een ieders geheugen.

Als je onze kunstkring mag vergelijken met een huis met verdiepingen waar we samen aan bouwen is dit al een stukje verbeeldend. Als er een huis wordt gebouwd zijn daar vele specialisaties aan het werk om samen tot een mooi resultaat te komen. Een huis waarin geleefd en beleefd kan worden. Als je een huis bouwt begin je met een stevige fundering te storten.

Nu die fundering is er al lang. En die is best stevig. Al leek de kunstkring even op zijn fundering te schudden. Allerlei voorgangers en leden hebben daar hun inspanning, krachten en creativiteit voor gegeven. Zodat er verder gebouwd kon worden aan muren en kamers. Verbeeldend en bouwend hield voorheen een flink bemand bestuur alle kamers bezet en waren ze samen verantwoordelijk tot het dak toe voor alle wel en wee van de kunstkring. Leden mochten bekijken, aanhoren, gastvrij gebruik maken van dit instituut huis "Kunstkring Brummen en omgeving".

De nieuwe opzet is van een ander kaliber. Allerlei commissies zijn de ramen de deuren. Van de grote voordeur tot het kleine toiletraampje. Ieder naar zijn eigen kunnen iets betekenen om een raam of deur te onderhouden, open te zetten en te vernieuwen. Een nog betere aankleding te geven en te genieten van de input en daardoor het zonnige gevoel dat binnenkomt. Als bestuur wordt de ene kant van het dak bezet door de penningmeester. In de naam van Wouter. Hij ontvangt graag zonnepanelen. Bijv.: Door middel van nieuwe leden of sponsering.

Aan de andere kant van het dak de secretaris waar alle info binnenkomt van het hele huis en zij zet het weer weg naar de juiste plek. In de naam van Dini. Zo kunnen als de deuren en ramen willen alles op tijd ventileren. Dan nog mijn eigen functie. Een schoorsteen is niet meer zo van deze tijd. Ik ga de komende tijd ontdekken wat de functie rondom en in dit huis voor mij kan inhouden. Jullie horen vast een keer via een ander toespraakje terug.

Dan worden de cadeaus gehaald. De tijd is gekomen om drie mensen naar voren te vragen. Irene, Ans

en Marieke om deze personen hartelijk te bedanken voortgaande in de beeldende tekst die ik heb ingezet.

Lief oud bestuur. Als je van het orgaan Kunstkring Brummen en omgeving de fundering bent, de gastvrije voordeur, alle creatieve ramen, het dak en de schoorsteen dan is dit een onmogelijke taak en een onmenselijke taak voor zo'n klein bestuur. Dat jullie dit ook nog fantastisch afging is een oorverdovend applaus waard. Er werd flink geklapt! Maar dat je ook nog een geheel nieuwe creatieve opzet kunt en durft neer te zetten dat siert een Irene, Ans en Marieke. Afscheid nemen en gelijk de kans om door te gaan met deze club verwezenlijken. Chappo! Grote doordachte creativiteit. Irene gaf ons een keer welgemeend aan geen grote bos bloemen te willen dus.....Gelukkig hadden wij Wouter met gelijk een goed idee voorhanden. Hij moest er wel creatief voor aan de slag. Het is blijvend, samen met een bon om nog meer herinnering te creëren. Ga het een plek geven of ga het lekker vol klieren en gebruiken. Maar kijk er met een glimlach naar. Een tijd die mooi was, zwaar was en trendsettend tegelijk. Wij als piepklein bestuur gaan onze uiterste best doen de trend in te zetten en door te zetten, Zodat de kunstkring Brummen en omgeving als een stevig onderhouden huis blijft staan. Hartelijk dank voor het aanhoren en visualiserend meedenken van dit woordje.

Wordt vervolgd.

Graag stel ik aan u voor.....

Virginie van Kempen

Morgen zie ik wel weer

Om Virginie van Kempen (58 jr) te interviewen ga ik naar Apeldoorn. Niet ver van theater Orpheus, in een prachtige laan, staat het klassieke huis (bouwjaar 1905) van Virginie. Haar man Arco doet open en ik word hartelijk welkom geheten. Ook hun tackel begroet mij met luid geblaf en op afstand. Ik ontmoet haar niet, wat ik stillletjes heel prettig vind. Het atelier van Virginie is op de begane grond. Het is een royale en opgeruimde ruimte met goed licht

en zicht op de straat. Virginie heeft verschillende werkwijzen. Een om te tekenen een andere om met met pastels te werken. En enkele ezels. Op een daarvan is een bijna-af hert te zien. "Soms doe ik anderhalf jaar over een schilderij. Ik ben perfectionistisch en op een goed moment zie ik dat er iets niet klopt. Ik stop, zodat ik mijn werk niet verpruts. Morgen zie ik wel weer en dan met een frisse blik". Op de tweede ezel staat een ruwe schets van een engel. Virginie heeft wel iets met engelen. "Er gaat een mooie spirituele energie van uit. En wat dacht je van engelbewaarders?"

Bij voorkeur tekent en schildert ze dieren. In haar ouderlijk huis waren schildpadden, honden, konijnen, katten, héél véél cavia's enzovoort aanwezig. Toen is dat zaadje geplant. Aan de muur hangt een prachtige schimmel. Virginie vertelt me met de ogen te beginnen. Zo probeert zij de persoonlijkheid van het dier te vangen. Ook ze maakt portretten. Van David Bowie, haar ouders, haar oma. Virginie laat me een portret zien dat geïnspireerd is op het werk van Bronzino. Ze heeft er duidelijk een eigen stijl. Al jong is Virginie gaan tekenen. Op een goed moment heeft ze les genomen bij een kunstenares. Nu ontwikkelt ze zich door uit te proberen en met nieuwe materialen aan de gang te gaan. Bijvoorbeeld aquarelleren. Ze is geïnspireerd door Renzo Tamse die droog aquarelleert. Ze laat me een boek zien met prachtige foto's: realistisch werk, dieren in hun natuurlijke omgeving, heel gedetailleerd. "-Bijna alleen met pigment gedaan en waarschijnlijk met een eenharig penseeltje".

Virginie wil graag in contact te zijn met andere creatievelingen. Bij onze Kunstkring bijvoorbeeld. Ze is geïnteresseerd in het Buitenschilderen, Werk in Uitvoering lijkt haar boeiend of op Atelierbezoek te gaan. Verder overweegt ze zich aan te sluiten bij de Werkgroep Exposities. Ik denk dat we veel zullen horen van Virginie.

Magda Sijnders

Mag ik aan u voorstellen....

Cobi ten Kate

Trek eens een lijn

Cobi ten Kate (73j) ontmoet ik in haar woning in Dieren. Ik word hartelijk ontvangen in haar gezellige kamer. Mij vallen direct de decoraties aan de muur boven de bank op: Twee prachtige vrouwenkoppen in grote rechthoekige lijsten. Rond deze werken zijn geschilderde borden en schilderijtjes gegroepeerd.

Cobi vertelt dat zij geïntrigeerd wordt door koppen. Waarom? Dat kan ze niet zeggen. Ze werkt koppen uit in diverse maten en met allerlei materialen. Dat maakt haar blij! Eén kop, die van 'de vrouw met het roze truitje' is geïnspireerd op haar stiefmoeder; een oudere dame. Cobi heeft het schilderij in Coronatijd gemaakt. Niemand mocht op bezoek komen in het verpleeghuis, wat haar oude stiefmoeder, lijdend aan alzheimer, niet kon begrijpen. Die ontredding en het afgesloten zijn van medemensen heeft Cobi treffend weergegeven.

Cobi was eerder lid van onze Kunstkring, maar door haar winkel met teken- en schilderwaren had ze nauwelijks tijd om actief te zijn voor de Kunstkring.

Een reden voor haar om het lidmaatschap op te zeggen. Vier jaar geleden is ze gepensioneerd en nu heeft ze tijd. Sindsdien besteedt Cobi minimaal tien uur per week aan kunst. Dat kan een museumbezoek zijn, een kunstprogramma, een kunstboek inkijken, zelf aan de slag gaan en lid worden van onze Kunstkring. Maar Cobi zit in een creatieve dip.

"Hoe kom je uit die dip?" vraag ik. "Door te doen, door een lijn te trekken", antwoordt Cobi na enige tijd. Het beste lukt me dat met monoprinten". Ze pakt een vierkant houten kunstwerkje erbij. Het is geplakt met linnen en met lijnen, verf en draad heeft zij een kop afgebeeld. "Deze monoprinten vind ik heerlijk om te maken" zegt ze. "Ik kan spontaan zijn, er valt weinig te sturen, ik verlies me niet in details. Monoprinten helpen me op gang". Ze vertelt over een serie printen met waterkaarten als achtergrond voor haar koppen. Deze zijn overigens in Galerie Zuid in de Harskamp te zien tot 14 januari.

Haar atelier is een verdieping hoger. Een heerlijke ruimte, vol met materialen, boeken, werk, een werktafel voor het raam en een kast nog uit de winkel. "Misschien moet ik overstappen op een

ander thema?", peinst ze hardop. "Een ander thema is misschien de sleutel? Vanmiddag maar eens mee spelen". Tenslotte, is de beste manier om iets te doen, het te doen.

Magda Sniijders

Mag ik even voorstellen.....

Caroline Kortenhorst

Dragende balken liggen dwars

Als ik het huis van Caroline Kortenhorst (58jr) binnenkom, lijkt het alsof ik in een sprookje van Duizend-en-een-nacht stap. Haar benedenverdieping hangt vol met kleur- en fantasierijke decoraties. Ik zie organisch gevormde lampen, een salontafel met zo'n 10 houten cirkels als tafelblad op tig metalen pootjes, vrolijk gekleurde sari's uit India als gordijnen, een royale bonte bank, housnijwerk uit Afrika enzovoort. Eén muur heeft prachtige groenschakeringen, een gouden muur, een oranje muur, een witte muur en een van rode bakstenen. "Die muur schilder ik wit.", vertelt Caroline me. Ik zie veel dozen met frutsels, lappen en allerlei aardigheden. Deze allround kunstenaar heeft bijna al haar meubels zelf gemaakt: de tafels, de bank, lampen, een prullenbak en natuurlijk alle decoratieve werken. Te midden daarvan is Caroline te zien. Ze past in haar oosterse sprookje.

Caroline heeft een vaste dagstructuur: op tijd opstaan en dan uitgebreid ontbijten. Tijdens het ochtendritueel begint haar creatieve brein te werken. Dan gaat ze met de frutsels, karton, kunststof, lappen, ijzerdraad of wat dan ook aan de gang. Aldoende ontwikkelt Caroline een verhaal dat in kleurrijke vormen tot uiting komt. Regelmatig treedt ze buiten het kader van de achtergrond, voegt ze een derde dimensie toe of maakt ze op verrassende plaatsen openingen.

Ze laat haar fantasie de vrije loop en door haar geweldige vakmanschap en kennis van materialen weet ze visuele verhalen te creëren. Soms wordt het een staand object, een andere keer hangend; net wat haar fantasie ingeeft.

Haar inspiratie doet ze op bij exposities, in films of bij verhalen die ze beluistert via Storytel.

Haar jeugd heeft Caroline doorgebracht in diverse landen: Madagascar, Indonesië en Kameroen. Op een goed moment vestigde haar ouderlijk gezin zich in Arnhem. Hierdoor kon ze de kunstopleiding ARTEZ volgen. Na drie jaar Mode besloot ze over te stappen naar Architectonische Vormgeving & Monumentaal: opdrachtgebonden kunst in openbare ruimtes. Ze

Nieuwjaarsbijeenkomst

Op 24 januari was er een Nieuwjaarsbijeenkomst in de Hervormde kerk. De leden hadden zelfgemaakte rechten meegenomen. Tijdens de maaltijd, met al dat zelfgemaakte heerlijke eten, en erna werd inhoud gegeven aan de werkgroepen.

Rondje Kunst Brummen

heeft veel groot monumentaal werk gemaakt. Google maar eens op 'beelden Caroline Kortenhorst'.

Sinds oktober 2023 woont Caroline in Brummen. Daar moet ze haar draai nog vinden. Het aantal opdrachten is momenteel beperkt. Dus gooit ze het over een andere boeg. Kortgeleden heeft ze haar eerstegraads lesbevoegdheid gehaald en nu probeert ze op middelbare scholen, bij dagbesteding en de buitenschoolse opvang een aanstelling in de creatieve vakken te vinden. Tenslotte heeft ze veel ervaring in lesgeven en het geven van workshops.

Caroline heeft aardig wat tegenslag gehad in haar leven, maar die tegenslag tackelt ze telkens weer. Ze weet dat ze geen grijze muis is, geen dertien-in-het-dozijn mens, ze maakt rommel en ze is ook 'het bloemetje in het gras'. Daar is haar motto op gebaseerd 'Dragende balken liggen Dwars': de uitzonderingen dragen de boel. Ik denk dat Caroline een fijne aanwinst is voor onze Kunstkring. Wellicht komt zij met verrassende invalshoeken en frisse ideeën waardoor onze Kunstkring mooie impulsen krijgt.

Magda Snijders

Kunstkring Brummen pakte uit en openden hun ateliers op zaterdag 30 september en zondag 1 oktober. Gedurende die dagen lieten 21 kunstenaars in 14 ateliers diverse disciplines zien van 12 tot 17 uur.

Hout met ijzer verwerkt tot een enorme trilspeen, prachtige houten schalen, schilderijen met abstracte of realistische afbeeldingen, schilderen op veren of borden, handgemaakte sieraden, levensechte figuren van papierpulp, keramiek, beeldhouw werken, zeefdrukken. Te veel om op te noemen, in diverse ateliers verdeeld over de dorpen Brummen, Eerbeek, Dieren maar ook in het buitengebied Tonden en Hall. De diverse kunstenaars vertelden graag over het maak proces of over eventuele mogelijkheden om lessen te volgen. Het waren voor sommige ateliers erg drukbezochte dagen. Van tevoren werd er goed reclame gemaakt. Rondje Kunstkring Brummen kwam in het Brummens Weekblad. Ook iedereen werd gevraagd om de flyers en posters te verspreiden.

Sommige ateliers kregen veel bezoekers en een paar enkele bezoekers. Velen waren op de fiets aan het rond trekken. Het weer was in ieder geval fantastisch!

Eerste Atelierbezoek

Ofschoon de nieuwe Kunstkring nog geïnstaleerd moet worden zijn we met de werkgroep Onderling atelierbezoek al vast van start gegaan op woensdag 17 januari 2024. Aan de beurt was Ton Schoorlemmer met zijn Atelier Tonnes in De Pothof 15 In november kon het open atelier niet doorgaan in verband met ziekte van Ton. Gelukkig is hij nu hersteld Aanwezig waren :Liesbeth van Borgonjen, Ans van Breda, Tienke van Hasselt Linda Smit, Magda Snijders en natuurlijk Ton.

De eerste reactie was :“wat veel is daar te zien.” Ton heeft zijn atelier in de voormalige garage uitgebreid met een boven etage voor opslag van diverse kisten met schilderijen. Hij nodigt de bezoekers zoveel mogelijk zelf uit de kisten te halen en te bekijken. Na enige aarzelingen kwam een zekere interactie tot stand. De werken zijn zeer divers: aquarellen met en zonder tekst, Acryl en olieverfschilderijen van verschillende afmetingen zowel naturalistisch als ook abstract. Tevens zijn er veel monoprints en ecoprints te bewonderen. Opmerkelijk veel landschappen. Nog veel ook uit de Achterhoek waar Ton 35 jaar woonde op een boerderij. Nu zijn er ook veel werken over de duinen en zeegezichten. Hij maakt gebruik van zoveel mogelijk verschillende technieken.

Linda vroeg Ton of hij voor de kring een workshop wilde geven over het maken van ecoprints. Ton voelt daar niet voor omdat dat veel rommel en nattigheid met zich mee brengt.

Voor het abstracte werk heeft Hij een boekje met titels. De meesten gaan over eigenschappen en emoties Bij iedere titel hoort een bepaalde basisstructuur die vanuit een opzet van kleur en vormen spontaan wordt op gezet en verder uitgewerkt.

In het atelier is ook werk te zien van Martijn Swaab een vriend van Ton die zelf vroegtijdig uit het leven is gestapt. Via de expositie van zijn werk wil hij deze vriend blijven eren.

Naast de meer klassieke onderwerpen als landschappen, portretten, stillevens en grafisch werk maakt Ton ook enkele meer politieke onderwerpen. Hij voelt veel compassie met mensen die onvrijwillig sterven en het einde van het leven niet harmonisch hebben afgemaakt. Om dit beeldend te maken introduceert hij twee mythologische personages in de vorm van een Almoeder en een Ridder die Onzichtbaar is. Deze fictieve personages helpen slachtoffers over de grenzen van leven en dood. Dit zijn altijd verhalen die verteld moeten worden. Ton

zoekt naar verbeelding van Troost.

Een andere groep van schilderijen zijn verbonden met zijn beste vriend Herman die in Zuid Finland woont op 15 km van de Russische grens. Hij kent hem al vanaf de lagere school in Zwolle.

Tot slot haalde Liesbeth een schilderij uit de kist op de zolder. Het was een afbeelding van de moordenaar van Bali. Nu ruim 25 jaar geleden. Het is een krachtig portret wat de bezoekers niet van mij verwacht hadden.

Laat U de leden verassen met uw eigen werken en geef je op voor een bezoek aan jouw werkplek. Er valt nog veel te ontdekken.

Ton Schoorlemmer

Verslag atelierbezoek Caroline Kortenhorst

De woning van Caroline staat in een nieuwbouwwijk in het noorden van Brummen. Van buiten een doodgewone eensgezinswoning verscholen in een wijk met veel doodlopende straten; een huis met voor en achtertuin.

Ik werd vriendelijk ontvangen door een vriendelijke vrouw met een heldere blik. Ze is klein van stuk en kleurrijk gekleed. Binnen waren al meerdere leden druk in gesprek met haar. Met ons allen zagen we een fantastisch interieur overal was kunst te zien van zeer hoge kwaliteit. Het leek wel een museum van Fantasy World. Caroline is erg gedreven ,zij wil haar hele woning invullen met kleurrijke kunst . Opvallend is de diversiteit van materialen en onderwerpen. Het meeste zijn schilderijen maar ook veel

plastische beelden soms met surrealistische en paradijslijke vormgeving.

Ik zie duidelijke oostaziatische en afrikaanse invloeden. Caroline heeft een moeder uit Indonesië waar ze nog veel contact mee heeft gehad.

Caroline vertelde veel over haar technieken met kleden en stoffen. Zij heeft opleidingen genoten in beeldende kunsten en textiel. Ik noem enkele voorbeelden: gekleurde schilderijen met gekleurde ballpoints, beelden van vervormde dieren zoals flamingo's, neushoorn en landschappen, wandplaatjes en designvoorwerpen met draad en plakband. Ook maakte ze afbeeldingen van mensen in allerlei houdingen, vaak een beetje vreemd, zoals een gapende man met een zeer lang uitgerekte mond. Ook een portret van Prins Bernard met diens schaduwzijden.

Naast vele opdrachten en exposities is er nu ook belangstelling van de TV. Haar interieur zal worden verfilmd door RTL 4 en binnenkort worden uitgezonden.

REACTIES VAN CAROLINE

Zij heeft het bezoek als erg prettig ervaren. Zij vindt het heerlijk om over haar kunst te verhalen. Ze ervaaarde dat de kunstkringleden zeer gericht hun specifieke belangstelling toonden. In totaal waren er 7 belangstellenden die ook haar benaderden met hun eigen belevingen. Zij verontschuldigde zich dat ze geen thee had aangeboden maar begreep wel dat het daarvoor ook te druk was. Caroline bood aan om voor onze leden een keer een workshop te houden over het werken met draadplaatjes afgewerkt met plakband. Met Ciska had nog een heel gesprek over antieke automodellen.

Al met al een geslaagd bezoek.

Atelier bezoek Magda Snijders

Op woensdag 20 Maart hield Magda een openatelier bij haar thuis in Klarenbeek. Met drie personen en een op de fiets, arriveerden wij bij de boerderij aan de Zutphenseweg in Klarenbeek. Het was zeer mooi weer die dag. Magda stond ons al op te wachten in haar tuin. Met trots vertelde ze hoe zij en haar man daar zijn komen wonen. Oorspronkelijk was het een paardenboerderij met stallen en een grote zandbak. De stallen boden plaats voor de passies van beide partners. Magda kwam uit Zutphen en haar man uit Delft. De stallen werden verdeeld; zij de helft voor een eigen atelier en hij het andere gedeelte voor opslag en klusrimte van oude antieke auto's.

We kwamen voor de kunst en bezochten dus het atelier van Magda. Wat een bijzondere ruimte en wat prachtig ingericht. Hier kon je de professionele en artistieke kwaliteiten van Magda in volle glorie bewonderen. De outillage bestond uit Ovens, droogmachines, stuifapparaten, kasten met allerlei glasuren in kleine flesjes, mallen voor grote vazen, veel kasten met geheimzinnige inhoud, werktafels en een gezellig zitje. Overal hingen allerlei affiches van expositie in binnen- en buitenland. Dan nog de talrijke grote en kleine kunstwerkjes die Zij vervaardigd heeft.

We konden met allerlei vragen terecht omtrent de ambachtelijke aspecten van het werken met verschillende soorten klei. Voor beginners adviseerde eerst wat te maken met chamotte.

Magda gaf aan dat ze alleen maar dingen maakt die haar zelf vrolijk maken. Inspiratie zijn kinderteekeningen vooral van haar kleinkinderen maar ook schilderijen van Herman Brood en diverse andere kunstenaars. Haar kunst heeft een zeer hoog design-gehalte.

Het is jammer dat er niet meer leden zijn geweest {4 personen} De anderen weten niet wat ze gemist hebben. Magda was wel tevreden over het bezoek. Zij vond het erg inspirerend. Liesbeth kocht nog een prachtige vaas. Voldaan keerden we naar huis terug.

Reactie van Magda

Ik wist niet dat atelierbezoek zó leuk kon zijn.

Het is woensdagmiddag 20 maart. Ik bekijk mijn keramiekatelier kritisch: De waterkoker, thee, kopjes en de paaseitjes staan klaar. Het expositie-

deel van mijn atelier heb ik wat anders ingericht, het werkgedeelte is redelijk opgeruimd en, niet onbelangrijk, ik heb de vloer gestofzuigd. Zo moet het maar. Daar hoor ik iets op het grind. De eerste bezoeker is op de fiets. Al snel rijdt er een wit autootje het erf op. Er stappen nog drie kunstkringleden uit.

Ik ben verrast; het is tenslotte een aardig stukje rijden van Brummen naar Klarenbeek. De vier enthousiaste kunstkringleden zijn geïnteresseerd, willen weten hoe ik kleiwerkstukken glad krijg, hoe mijn glazuurkast werkt en wat ik met die de kleiwals doe. Maar vooral hoe ik voorkom dat kleiwerkstukken kapot de oven uitkomen. Ze willen alles weten over de droogtijd van de klei, luchtbellens in de werkstukken, welke klei handig is: Met of zonder stukjes (chamotten).

Ik vertel dat ik vanuit een thema werk. Aan de hand van diverse werkstukken kan ik dat laten zien. Tussendoor drinken we thee en lopen we nog even naar buiten om de wei van de burens te bekijken en het afgebrande huis van de overburens. Aan het eind van het bezoek werpen we een blik in mijn huis. In de hal staat een prachtig houtwerk van Liesbeth B., indertijd geruimd tegen twee vazen en in de huiskamer staan mijn diverse werkstukken uit het thema 'Ouderlijk Huis'. De middag is voorbij gevlogen. Wat een leuke middag, bedenk ik mij als ik de bezoekers uitzwaai. Ik wist niet dat atelierbezoek zó leuk kon zijn.

Magda Snijders

Werk in uitvoering

Op 12 februari heb ik een workshop gegeven bij plein voor leden van de Kunstkring.

Liesbeth heette iedereen welkom.

De workshop stond in het teken van werken met acrylinkt op een schildersdoekje.

We konden kiezen uit een klein- of een iets groter doekje.

Na wat uitleg van mij wat je zoal kunt doen met acrylinkt, was iedereen al snel bezig.

De inkt zit in potjes met een pipetje en je kunt dan met een beetje water en een heleboel fantasie, de inkt mooi in elkaar laten uitvloeien.

Nog best wel moeilijk om de kleuren niet teveel te in elkaar te laten lopen, zodat het een klierboel wordt

Op het eind van de workshop hadden we toch alle-

maal een mooi en kleurrijk werkstukje zoals je hier onder kunt zien op de foto. Al met al een geslaagde en gezellige middag.

Ineke Rethans

Excursie Kunstkring naar Museum Valse Kunst in Vledder

Op woensdagochtend 20 september gingen 6 leden van de Kunstkring met twee auto's op pad richting Vledder. Het doel van deze excursie was het Museum Valse Kunst.

Bij aankomst in Vledder werd er eerst onder genot van een drankje en later een heerlijke lunch gekletst. Na de lunch gingen we lopend naar het Museum. Daar aangekomen konden we deelnemen aan een heel interessante rondleiding waar op heel humoristische manier verteld werd over soms voor veel geld aangekochte kunstwerken die achteraf toch niet echt bleken te zijn. Maar ook over de vervalsers waren er erg interessante en komische verhalen. In het gebouw was ook een expositie van (echte) glaskunst en (echte) schilderijen en tekeningen van noord Nederlandse kunstschilders.

Na een terugreis van bijna 2 uur kwamen we om 18.00 uur vermoeid maar voldaan weer in Brummen aan. Toch is het erg de moeite waard geweest. We kijken weer terug op een erg geslaagde excursie. Volgende keer weer iets wat minder ver weg is?

Bezoek Voerman museum Hattem

En daar staat onze bekende Daniël! Live in het Voerman museum in Hattem. Bekend om steeds weer nieuwe thema's rondom zijn kunst. Nu pareidolia kunst! Maar voor ons de vriend die advies gaf aan vriend Bram vanuit zijn kunsthuis/atelier in Zweden. Bram deed mee aan "BenB" vol liefde vorig jaar. We hingen aan zijn lippen over het tot stand komen van zijn thema's. En zijn schilderijen zijn ontdekkingstochten door zijn en ons brein. Fantastisch!!! Geen juiste woorden voor! Onze gedachten rijk uitgerust. Fysiek geslenterd door het authentieke Hattem. Trek overmatig gestild in een prachtig restaurant. Voormalig herenboerderij. Commissie bedankt. Morgen een laatste kans. En dan gaat Daniël weer naar Zweden aan zijn nieuwe thema werken.

Liesbeth

Verslag bijeenkomst 19 maart Koriyama.

Na een lange voorbereiding was het eindelijk zover dat de uitwisseling tussen kunstenaars in Koriyama en Brummen tot stand gebracht kon worden. Het evenement werd door de gemeente Koriyama georganiseerd in het kader van de stedenband tussen Koriyama en Brummen. De gemeente Brummen heeft al 30 jaar vriendschapsbanden met Koriyama maar de band stamt uit een verder verleden. Het is de Hallse wateringenieur C.J. van Doorn geweest die rond 1880 daar zeer belangrijke waterwerken heeft uitgevoerd, waardoor Koriyama is uitgegroeid

van klein dorpje tot een grote stad. Dit jaar wordt het 100 jarig bestaan van de stad Koriyama gevierd. Er waren vier deelnemers in Koriyama, drie in de zaal aanwezig en een online. Vanuit Brummen waren 13 deelnemers, twee online, 10 in het gemeentehuis van Brummen en Wouter Ton was aanwezig in Koriyama. Vanwege de onzekerheid met technologie kwamen de meeste deelnemers naar het gemeentehuis om met elkaar en een kopje koffie aan het evenement deel te nemen.

Het programma was als volgt: Inleiding door vertegenwoordiger van de gemeente Koriyama, deelnemers uit Koriyama presenteren hun werk en van uit Brummen wordt hier commentaar opgegeven, daarna geeft Wouter Ton een korte toelichting op de Kunstkring Brummen, wie we zijn en wat we doen. Daarna is het de beurt aan de deelnemers uit Brummen om hun werk te presenteren. Door tijd gebrek is hier maar weinig tijd voor. De deelnemers in Koriyama hebben het inspirerend gevonden, vooral omdat ze weinig contact hebben met kunst uit het Westen, vooral het formaat van het werk van Otto Koedijk en Liesbeth Borgonjen maakte indruk. De stijl van schilderen was nieuw. De glaskunst van Gera Buter was totaal nieuw voor de deelnemers in Japan. Ook de papierkunst van Marieke Ruijgrok sprak aan omdat een van de deelnemers Shoichi Hashimoto ook beelden van papier maakt.

In Brummen werd de bijeenkomst als bijzonder ervaren, om het werk van de kunstenaars uit Koriyama te zien, welke materialen zij gebruiken en te horen hoe zij over hun werk praten, bescheiden en toch vol passie. Het heeft heel wat moeite gekost maar het was het waard. Wij zijn benieuwd in welke vorm er een vervolg zal komen.

Kunstkring Krant

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

Colofon

Secretariaat: Zutphensestraat 117, 6971 EJ Brummen, info@kunstkring-brummen.nl www.kunstkring-brummen.nl

Liesbeth Borgonjen
Wouter Ton
Diny van Engeland

voorzitter
penningmeester
secretariaat

borgonjenliesbeth@gmail.com
woutwoods@gmail.com
dinyvanengeland@gmail.com

Bankrekening: NL55RABO 01115 34 127 t.n.v. Kunstkring Brummen e.o. Lidmaatschap loopt van januari t/m december per kalenderjaar. Opzeggen geschiedt minimaal een maand voor het volgende kalenderjaar.